

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4. Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 11.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 13 Stycznia 1830 roku we Srodę.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

Gielda Warszawska dnia 12 Stycznia 1830 r.

Wexle.			Monety.			Papiery.		
	żądano	placono		żądano	placono		żądano	placono
Amszterdam 250 z. h.	2 mies.	—	Złoto Polskie za 100 zło.	—	—	Listy zastawne. (*)	98	15
Berlin 100 tal.	2 mies.	594	Imperjalj ros.	—	—	Obligacje udzialowe po zł. 300	360	—
Z krot. ter.	—	600	Dukaty Hol. nowe 1 sztuka	—	—	Assekuracje skarb.	—	—
Gdansk 100 tal.	2 mies.	594	ditto stare, ważne	49	21	Obligacj pragskie	—	—
z krot. ter.	—	—	ditto na passir.	—	—	Dow. k. centr. likwidacyjnej.	—	—
Hamburg, 300 Mk.	2 mies.	904	ditto austrjackie.	—	—	ditto ditto za zold.	36	35
Lipsk 100 tal.	3 mies.	—	Frydrychsbery	—	—	ditto ditto za inne.	—	—
London, 1. l. szter.	2 mies.	41	Pruski kurant	—	—	Zapisy drogowe.	—	—
Moskwa 100 r. b.	1 mies.	—	ditto bilety kassowe.	—	—	Obligac. ros. 6 od 100 w assyg.	—	—
Petersburg ditto	1 mies.	—	Assygn. Ros.	—	180	ditto ditto w srebrze.	—	—
Paryż, 300 fran.	2 mies.	492	Bilety bankowe aust. za 100f.R.	—	—	ditto 5 od 100 w srebrze.	—	—
Wiedeń, 150 zł. reń.	2 mies.	622	Einlesung Szeiny ditto	—	—	ditto 5 od 100 w Hamb. Cert	—	—
Zroclaw, 100 tal.	2 mies.	—				ditto ditto w Poz. Angl.	—	—

LONDYN. — Dnia 29 grudnia. — Z powodu małego dowozu, zboże ma odbył tylko na potrzeby miejscowe. W cenach i w opłacie celnej, bez odmiany.

GDANSK. — Dnia 5 stycznia. — W handlu zbożowym najzupełniejsza panuje cisza, a lubo dowóz lądowy był bardzo mały, ceny zaledwie utrzymać się mogą, i nie masz wątpliwości że znacznie spadną, gdy z powodu dobrej sannej drogi dowieźą z okolicy zboże. Obecnie płacą za dobrą 128-fnt. wysokopstroką pszenicę 380 do 390 Fl. (26 $\frac{2}{3}$ do 27 $\frac{3}{4}$ złp. za korzec); za czerwopstroką i pstroką 126 do 129-fnt. po 240, 300 do 340 Fl. Za żyto 118 do 124-fnt. pruskie 150 do 175 Fl.; za jęczmieni 102 do 108-funtowy, 115 do 135 Fl.; za owies 80 do 90 Fl.; za groch biały 150 do 180 Fl. Wszystko rachując łaszt po 60 szefli.

W ciągu roku 1829 wywieziono ząd: pszenicy 29,687; żyta 7575; jęczmienia 646; owsa 890; grochu 275 łasztów. — Na składach znajduje się jeszcze: pszenicy 9436; żyta 3358; jęczmienia 418; owsa 1097; grochu 197 łasztów.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE KROLESTWO POLSKIE.

Dalszy ciąg cen na pisma perjodyczne przez Dyrekcję jeneralną poczt na rok 1830 ustanowionych.

III. Niemieckie.

Rocznie. St. Petersburger Zeitung złp. 150. — Senats-Nachrichten złp. 80. — Jenaische Litteratur Zeitung

złp. 80. — Jenaische Ergänzungsblätter złp. 40. — Göttingische gelehrte Anzeigen złp. 80. — Litteratur-Zeitung für Deutschlands Volkslehrer złp. 36. — Gesellschafter von Cubitz złp. 72. — Salzburger Medicinisch chirurgische Zeitung złp. 100. — Archiv der deutschen Landwirthschaft, von Pohl zł. 50. — Thaers Möglinische Annalen der Landwirthschaft zł. 40. — Hufelands Journal der Heilkunde zł. 60. — Suplements Heft zu Heilkunde zł. 15. — Annalen der Physik zł. 90. — Dingers Politechnisches Journal zł. 120. — Zeitschrift für Kriegswissenschaften zł. 60. — Journal der Land und Seereisen zł. 72. — Hallische Litteratur Zeitung zł. 80. — Hallische Ergänzungsblätter zł. 40. — Oekonomische Neuigkeiten von Andree zł. 100. — Allgemeine Garten-Zeitung zł. 40. — Schlesische Landwirthschaftliche Monatshrift zł. 38. — Berliner Handlungs Zeitung zł. 60. — Leipziger Moden-Zeitung zł. 100. — Universal Register zu Hufelands Journal zł. 15. — Oestereichische Militairische Zeitschrift zł. 100.

Pótrocznie. Wiener Hof Zeitschrift für Künste, Litteratur und Moden zł. 90. — Nürnberger Handlungs Zeitung zł. 50. — Leipziger Zeitung zł. 60. — Abend-Zeitung zł. 70. — Polizeiliche Beiträge zł. 20. — Jagd und Forstneuigkeiten zł. 30. — Preussische Gesetzsammlung zł. 15. — Kunst und Gewerbsblatt zł. 24. — Schnee Land und Hauswirth zł. 24. — Der Religions Freund zł. 36. — Berliner Schnell-Post zł. 60. — Leipziger Musikalische Zeitung zł. 50. — Berliner Cours Bericht, (raz w tydzień) zł. 24. — Berliner Cours Bericht (dwa razy w tydzień) zł. 48. — Berliner Cours Bericht (trzy razy w tydzień) zł. 72. — Rheinische Handlungs Zeitung zł. 30. —

(*) Nie licząc w to wartości kuponu wynoszącej gr. 6 $\frac{2}{3}$

Eos für Literatur und Kunst zł. 50. — Feierstunden Zeitschrift zł. 30. — Cours Uebersicht von Philipsborn zł. 15.

Kwartalnie. Hamburger Correspondent zł. 24. — Hamburger Correspondent na lepszym papierze zł. 30. — Berliner Voss zł. 24. — Berliner Haude zł. 24. — Berliner Haude na lepszym papierze zł. 30. — Berliner Staats - Zeitung zł. 24. — Hamburger Börsenliste zł. 40. — Militairisches Wochenblatt zł. 8. — Breslauer Zeitung zł. 24. — Beobachter an der Spree zł. 12. — Frankfurter Ober - post - Amts Zeitung zł. 24. — Posner Zeitung zł. 24. — Königsberger Zeitung zł. 18. — Amsterdamer Allgemeines Handelsblatt zł. 30. — Aachener (Stadt) Zeitung zł. 24. — Schlesische Zeitung zł. 24.

(Dokończenie nastąpi.)

Wiadomości Warszawskie.

— Donieśliśmy już poprzednio o zgonie ś. p. Teofila Woliczkiego arcy-biskupa Gnieźnieńskiego i Poznańskiego, orderu ś. Stan. i orła czerwonego kawalera, członka Towarzystwa król. warszawskiego przyjaciół nauk. Dziś umieszczamy opis obrzędu pogrzebowego zwłok jego, doniesiony w Gazecie Poznańskiej.

„Z Poznania dnia 28 grudnia 1829. — Po zerwaniu przed ośmiodniem stódkich związków z żyjącym, zerwane dziś zostały ostatecznie i boleśnie związki ze zmarłym dostojnym mężem. Smutna zaiste oktawa! lecz mieliśmy przynajmniej pociechę karmienia mdłych oczu naszych widokiem drogiej szczątków naszego najszanowniejszego, najprzewielebniejszego arcy-pasterza. Dziś i te z pośród nas zniknęły, aby zająć miejsce w grobach poprzedników jego, i stać się nareszcie łupem czasu, który wszelką wielkość ziemską niszczy, ale za to przesęła pamięć prawdziwie wielkich i sławnych ludzi do potomności, i przelewa ją z serc w serca następnych pokoleń. Ten żałobny i żalostny rozstania się obrządek, odbył się w następującym porządku, stósownie do ogłoszonego drukiem programu. Dzień wczorajszy przeznaczony był na exportację, dzisiejszy na pogrzeb. Pierwszego dnia po zrobieniu wszelkich przygotowań programem przepisanych, zebrały się dostojne władze wojskowe i cywilne mając na czele JO. książęcia namiestnika królewskiego, o godzinie 4 z południa na wielkiej sali, gdzie duchowieństwo tutejsze i zamiejscowe odśpiewało żałobne nieszpory przy trumnie zgasłego męża. Po ukończonych nieszporach i po uszykowaniu się duchowieństwa w porządek processjonalny, przeprowadzone zostały szanowne zwłoki jego do kościoła Metropolitalnego. Za trumną niesioną pod baldachinem przez włóścian, mieszczan, urzędników, obywateli i duchownych postępowała rodzina, obywatele i władze mające na czele książęcia Jmci namiestnika. Całe zgromadzenie wchodziło do przybytku Pańskiego w żalu głębokim pogrążone: głosne łkania mięszały się z jęklawemi dzwonów tonami. — Spiewane przez duchowieństwo wiersze z psalmu 50 przepatane były posępną muzyką, która trumnę poprzedzała. Kościół okryty godłami śmierci i rześnistem oświecony światłem w połączeniu z uszykowaniem w szpaler wojskiem, wspaniała i przerażająca sprawił widok. Po złożeniu trumny na katafalku i zabraniu miejsc przez JO. książęcia namiestnika, dostojną jego rodzinę i inne osoby, powiedział JX. Gajecowicz rejent konsystorski, proboszcz komorni-

cki, stósownie do tej smutnej okoliczności i godne zmarłego arcy-pasterza kazanie z tekstu *Zkąd i Pan z nim i t. d. IV Regum Rozdz. VIII w 7.* Przepisane rytuałem hymny odśpiewane przez duchowieństwo, zakończyły pierwszy akt pogrzebu. Drugi rozpoczął się dziś wigiljami duchowieństwa zakonnego i mszami śś. W czasie przeznaczonym, utworzyło wojsko szpaler a po odśpiewaniu *officium defunctorum* przez świeckie duchowieństwo JW. JX. Ostaszewski opat klasztoru XX. Benedyktynów w Lubinie, wyręczając chorowitego JW. JX. biskupa Siemińskiego komendataryjnego opata tegoż klasztoru, celebrował uroczyście mszą świętą. JO. książę namiestnik z dostojną swoją rodziną, generałowie, wielu urzędników, i t. p. znajdowali się na tym obrządku. — Orkiestra złożona począłszy z amatorów, którzy się do tej usługi dobrowolnie ofiarowali, wykonała bardzo dobrze sławne *Requiem Mozarta*, pomimo szkodliwego wpływu jaki tak przykre mrozy na dęte zwłaszcza instrumenta wywierają. Po mszy ś. miał kazanie JX. Kolanowski proboszcz kościoła ś. Wojciecha z tekstu *Kapitan wielki który jak jasne na niebie stołce świecił w kościele i t. d. Ecclesiastyk rozdz. 50*, i odmalował żywymi kolorami życie zmarłego. Po uroczystych konduktach i odśpiewaniu ostatniej modlitwy przez celebującego, JW. Tytus hrabia Działyński zabrawszy stósownie miejsce przy jednej z piramid obok katafalku, w tkliwym głosie który mu łzy przerywały, skreślił wierny obraz życia i czynów zgasłego dostojnego męża, przyjaciela swego, i pożegnał zwłoki jego w imieniu obywateli i prowincji. Tu teraz najsmutniejsza nastąpiła chwila. Trumna zdjęta z katafalku zaniesiona została w podobnym jak podczas exportacji sposobie do kaplicy Najśw. Panny, gdzie miała być złożona w grobach arcy-biskupich. Ta przykra droga zdawała się być cierniem wysłana. Wybiła ostatnia godzina rozstania się: jęk dzwonów mięszał się z płaczem i łkaniem krewnych i przyjaciół zmarłego, kapłanów pozbawionych znówu ojca, sług, którzy utracili dobrego pana, mnóstwa ubogich których był dobroczyńcą. Chwila okropna, chwila rozstania się na zawsze z drogiemi szczątkami tego, z którym tak przyjemnie było obcować, na którego z rozkoszą się pozierano, który każdemu przyjacielskich rad udzielał, w którego sercu *nigdy zdrada nie powstała*, który w przychylnych równie jak w niechętnych sobie umysłach umiał wzbudzać a raczej nakazywać dla siebie uszanowanie, *którego ścieszki życia zawsze były równe*, który odznaczając się w najwyższym stopniu duchem tolerancji dawał bezprzestannie piękny i godny naśladowania przykład chrześcijańskiej jedności, starając się, aby wszyscy na których stał czele, *zachowali jedność ducha w związku pokoju*, który uzbrojony zawsze w cnoty chrześcijańskie, jako *dobry żołnierz Chrystusowy*, nie bał się tych, *co to naciągają łuk i przykładają strzałę swą na ciemność aby strzelali w ciemności na prawych serca*, który nie podpisującym tylko, lecz najwięcej własną ręką, piszącym był walecznym kościoła urzędnikiem, którego serce wyłącznie prawie zajmował interes kościoła i podwładnych jego, któremu najprzyjemniejszą rozrywką była praca, a tej sam szukał w urzędowaniu, równie jak nagrody w przekonaniu o najściślejszym obowiązkach swoich dopełnieniu, który największym tchnąc do nauk przywiązaniem starał się szczególnie w ludziach, w których upatrywał talent, podwając do nich zapał; który był dobrym dla wszystkich, a złym dla tych

tylko których chciał dobremi uczynić; słowem, który wszystkich szczerze kochał, dopóki go ożywiał duch, co niestety tak wczesnie przeniósł się za bramy tajnego wieczności mieszkania. Wtęj to mówię chwili dreszcz śmiertelności przejmował zimnem tych wszystkich, którzy go kochali, którzy jego przyjaźni doznawali, którzy się względami jego zaszczycali, zgoła którzy umieją czuć stratę, jaką kraj, kościół, kapłan, obywatel, mieszczanin i chłoppek w zgonie jego poniósł. Krającym serca był widok rozstawania się ziągęcia, obywatela, mieszczanina, chłopka bogatego i ubogiego łazarza i żebraka, z śmiertelnymi szczątkami tego, który, tak drogim był sercom naszym, a którego szlachetne dzieła w naszej i w naszych potomków pamięci żyć będą. Aby mieć po nim podpadającą pod zmysły pamiętkę, obywatele i inni mieszkańcy, aż do ostatniego biedaka, podarli i rozebrali dekoracje katafalaku. Po spuszczeniu drogich zwłok do grobu rozdawano jałmużnę na starym dziedzińcu pałacu arcybiskupskiego.

Ta ofiara była pieczęcią całego żalosego obchodu, godną zgasłego męża, który za życia nietylko tym co ręce wyciągali dawał jałmużnę, lecz niósł skrycie wsparcie tam gdzie mu przekonanie mówiło, iż jest potrzebnem i że ten co je odbierał zasługiwał na nie (*).

Zakończył się święty obrządek, zgasły świece, które na ołtarzu Pańskim naokoło katafalaka w drżących rękach familji i przyjaciół zmarłego i na smutnych po ścianach rozwieszonych kirach gorzały, ucichły dzwony, rezesli się w żałobném dumaniu wszyscy przytomni, jedni ocierając łzy, któremi ich twarze były zroszone, drudzy wydając czułe westchnienia, a wszyscy zaszczepiając w swych sercach pamięć dla wielkiego męża. Ponura cisza zaczęła znowu panować w murach pańskich, anioł śmierci zajął straż na ciemnym grobie tego który jak dziś jest przedmiotem publicznego płaczu, tak długo i jeszcze długo będzie przedmiotem częstych wspomnień. *Sic transit gloria mundi. Pulvis et umbra sumus.*

— Dziś zimna stopni 6.

ANGLJA. — Z Londynu d. 29 grudnia. — Do jakiego stopnia Irlandcykowie są niściwi, dowodzi następujące zdarzenie. Pewien ziemianin przyjął dwóch braci nazwiskiem Doyle za pastuchów. Hultaje których miejsca oni zastąpili, oddaleni dla złego postępowania, napadli wnoyca na nieszczęśliwych i okrutnie skatowawszy wyrwali im języki.

— Gazety nasze były przez kilka dni napełnione ciekawém lekarsko prawném badaniem. Majętny człowiek nazwiskiem Davies został wskutek zeznania lekarza zamknięty w domu warjatów. Chodziło o to, czy Davies jest istotnie obłąkany lub nie? Lekarze i sąd przysięgłych wyrzekł że nie i że jest zdolny kierować własnymi interessami. *Times* oburzona mówi: «Ktoż wynagrodzi koszta i cierpienia P. Davies. Czyż prawo zezwala na to, aby łotry mogli każdego osadzać do czupków na mocy świadectwa lekarza z domu warjatów? Niestety, radykalni lekarze téj choroby

(*) Zmarły ś. p. arcybiskup Wolicki w testamencie swoim legował na fundusz wieczny różnych kościołów szpitalów i szkółek wiejskich summe 53,000 złp. W niej jest także legat dla kościoła parafjalnego w Barcicach w królestwie Polskiem obwodzie Pultuskim, gdzie pierwastkowo był plebanem; legował także garderobę duchowną dla ubogich kleryków. Bibliotekę duchowną dla seminarjum, zaś świecką naukową dla gimnazjum Poznańskiego.

twierdzą, iż nikt prawie nie jest przy zupełnym rozumie. Spodziewać się można iż na przyszłém posiedzeniu parlamentu, będzie żądany rapport względem uleczonych z obłąkania w ciągu ostatnich lat 20; dla tego jedynie, aby się naród przekonał co ztąd dobrego wynika.

— Odbyło się zgromadzenie komitetu, w zawiadującego składkami dla wychodźców hiszpańskich, w celu przyniesienia ulgi tym nieszczęśliwym po więkšej części woj-skowym. Komitet otrzymał znaczną ilość sukien od pana Poulet Thomson.

— Wiadomości z Kalkutty dochodzą do d. 2 sierpnia; stwierdzają one obawę względem tegorocznego zbioru indyga. Donoszą także, że dostrzeżono tam fałszowane przez Hindu-sów assygnaty bankowe; z tego powodu mają być wydane nowe, których rysunek niemógłby tak łatwo być naśladowany. Nadstane postanowienie król. przez które ustanowiono w Nowej południowej Walji radę wykonawczą i prawodawczą, ucieszyło bardzo tamecznych mieszkańców. Do d. 22 lipca miało tam być bardzo ostre zimno. Wiadomości z Hobart Town dochodzą do 12 lipca, miasto upięknia się szybko i z tego powodu cena gruntów bardzo poszła w górę. Dochody z téj osady uczyniły w zeszłym roku 68,694 ft. szterl., wydatki zaś 68,011. Od rzeki Łabę-dziej nie masz nic nowego.

FRANCJA. --- Z Paryża d. 29 grudnia. --- Rozstrzygnięcie spraw dzienników *Courrier fr.* i *Journal des Debats*, pomyślnie dla oskarżonych, po poprzedniém skazaniu ich w pierwszej instancji, jest na wszelki przypadek bardzo ważne.

— Dz. *Const.* twierdzi, iż wydano okólnik do władz z poleceniem, aby były baczne na przybycie Jen. Santander, i nie dozwalały w tym przypadku żadnych zgromadzeń.

— *Cour fra.* mówi, że ministerjum ogłosi niezawodnie przed zwołaniem izb postanowienie, względem niektórych przyzwoleń dla gmin, dla tego jedynie, aby uniknąć konieczności stanowienia prawa, względem organizacji departamentów i gmin.

--- Już miano złożyć deklaracje względem pożyczki 80 milionów. Pan Aguado należy także do liczby tych którzy się o nią ubiegają.

— Mamy tu listy z Lizbony, w których donoszą, że Don Miguel poróżnił się z królową matką.

— Słychać, że Albańczykowie z wojska paszy Skodryjskiego, przeszło 60 wiosek w okolicach Filippopolis zrabowali i zupełnie zniszczyli.

— Zdaje się, że tegorocznej zimy Sekwana stanie pod Paryżem.

— Wynaleziono tu pewien rodzaj gry bilardowej, którą nazwano przebycie Bałkanu.

— Mężczyźni używają teraz na balach kamizelki ze szkła robione, nadzwyczajnie piękne i bardzo strojące. Jeden z dzienników powiada, że damy są niezmiernie ucieszone z téj mody, sądząc że w takim stroju snadniej im będzie serce mężczyzn widzieć. Do najpierwszej mody należą także nadzwyczajnie szerokie pantaliony zwane *negligé à la Turque*. W ogólności Stambuł daje teraz wzory do mody paryzkiej. Szale tureckie noszą już mężczyźni owinięte na szyjach, na kilku balach widziano tanczniczków w żółtych bucikach. Do cygarów używają

złoty półksiężyców, a na pierścionkach są napisy z złoto-
tego szmelcu: *Souvenir du Serail*.

— Trybunał karny w Chartres, skazał aktora Baudin na 15dniowy areszt, 100 franków kary i koszty sądowe, za to, że w roli oficera przybrał postawę i jest Napoleona z taką dokładnością, że na parterze zaczęto głośno wołać: to jest Napoleon, to cesarz, to Bonaparte!

NIEMCY. — Dnia 31 grudnia odbył się w Karlsruhe w pałacu margrabiów, chrzest syna margrabiego Leopolda urodzonego w dniu 18 t. m. Wielki zwiąże był ojcem chrzestnym dziecięcia, któremu dano imiona Ludwik Wilhelm August.

— W Monachium umarł dnia 31 grudnia radca lekarski i zwyyczajny profesor uniwersytetu Dr. Ernst de Grossi.

— W Hamburgu odebrano listy z Languajra. Rząd postanowił wysłać do Anglii 13,000 cetn. tytoniu na spłaconie diwidendy. W Trinidad już najęto statki przewozowe w tym celu.

— Dr. Reichenbach dyrektor fryszerek księcia Salm w Blansko w Morawji (może syn sławnego bawarskiego mechanika), zamierzył używaną dotychczas tylko w gabinetach i pracowniach naturalistów elektryczność, wprowadzić jako nowy środek siły do technicznego przemysłu. Zatrudnia się w tym celu wystawieniem wielkiej maszyny, któraby przynajmniej stukrotną siłę znaną wielkiej maszyny w muzeum Teylera w Harlem, osiągnęła; wiadomo, iż tamta promieniem swym zwapnia bezpośrednio kruszcze. Osiągnięcie pomyślnego skutku stanowiłoby nową epokę w naszym technicznym przemyśle, większą może niż wynalazek maszyn parowych.

— W Augsburgu umarła dnia 25 grudnia niejaka pani Clarmant w wieku lat 87. Miała z jednego tylko małżeństwa 16 dzieci, 75 wnuków i 48 prawnuków; razem 139 potomstwa, z którego 60 poprzedziło ją do grobu, a 79 zostaje przy życiu.

— W Hamburgu urodziło się w ciągu 1829 r., 4120 dzieci. Pogrzebiono 4771 indiwiduumów.

— W Kehl robią teraz bardzo smaczne i zdrowe piwo, zwane winnem. Piwowar który to piwo wyrabia, ma tak znaczny obdyt, że w ciągu roku zeszłego sprzedał go 50,600 wiader (*Eimer*). Jest ono koloru złotawego, i ma smak kwaskowaty podobny do wina. Pijąc go w miarę, staje się zdrowym napojem i sprawia podochoce nie jak szampańskie wino.

— Niejaki *Pieschel* kupiec londyński rodem z Magdeburga, zapisał temu ostatniemu jako swemu rodzinnemu miastu, 355,000 fnt. szterl. na założenie i utrzymanie z procentu od tego kapitału, instytutu, w którym dzieci odbierać będą naukę sposobiąc się na kupców i do rzemiosła. Ten zapis już odebrano z Londynu, a król Pruski zatwierdził go w zupełności.

— W *Allgemeiner Anzeiger* jest doniesienie, że kłoby z niemieckich mężczyzn lub kobiet, życzył sobie mieć w bliskości Drezn swobodne i spokojne umieszczenie aż do śmierci, ten jeżeli ma lat 45, zapłaci raz na zawsze 4000 talarów, mając lat 50 zapłaci 3000 tal., lat 60 zapłaci 2500 talarów. Gdyby po upłynionym roku nie podobalo się komu, może cofnąć się z tej ugody i odebrać swój kapitał za zapłaceniem 500 talarów.

— Słychać że zwiąże Saski, Jan, odmówił przyjęcie korony Greckiej, którą mu ofiarowano.

— Odbywają się układy z bankierem Rotschildem o 3procentową pożyczkę 40 mill. (niewyrażono monety) dla rządu Pruskiego. Będzie użyta na umorzenie innej dawniejszej, od której płać 6 proc.

— Po wielu doświadczeniach czynionych w królestwie Wirtemberskiem z jedwabnikami, pokazało się, że do ich utrzymania potrzebne są koniecznie liście morwowe. Zachwalony jako najlepszy surogat morwy, wężymord ogrodowy (*Scorzanera hispanica*), nie okazał się dostateczny. Może on na parę dni zastąpić morwę, ale przy dłuższem jego liści dawaniu, zdychają jedwabniki.

NIDERLANDY. — Z *Bruxelli d. 27 grudnia*. — Prawo względem syndykatu do umorzania długów z dnia 24 b. m., stanowi między innymi, iż w latach od 1830 do 1849 z długu krajowego ma być spłaconą summa 38,212,600 zł. hol.

— Przed sąd poprawczy przyprowadzono bandę 17 złodziei. Najstarszy z nich mógł mieć najwięcej około 14 lat. Na drodze do sądu trzech z nich okazali bezwstydną zasmużając każdego przyjaciela ludzkości. Zapewniają, iż zakres haniebnego ich rzeźniostwa dochodził aż do Mocheln.

SZWECJA. — Wywóz żelaza z Szwecji jest w roku bieżącym nierównie mniejszy niż dawniej. Żelaza w sztabach wywieziono tylko 211,183 fn. okr., ogółem wyprawdzono kruszców 242,269 fn. okr. (funt okrętowy waży 2000 fnt. zwyczajnych).

— Okazuje się z umieszczonego w szwedzkich dziennikach porównania cen zboża w całej Europie, iż w Abo były najniższe.

— W Norwegji rozpoczęto już suplikacje kościelne o szczęśliwe rozwiązanie ciąży małżonki następcy tronu, które jest spodziewane w maju.

— Wydawca pisma *Nia Argus* obwiniony o przekroczenie przepisów wolności druku przeciwko stanom państwa, został przez sąd przysięgłych uznany za niewinnego.

SZWAJCARJA. — Ostatniego lata chodowano w Bernie 48000 jedwabników. Na przyszłość doświadczenia w tym względzie mają być rozprzestrzenione.

— Wielka rada w Luzern zezwoliła na zmianę konstytucji. Przedstawiono i przyjęto następujące postanowienia: iż władza rządząca w przyszłości zamiast Radą stanu ma się nazywać Wielką radą; a stany Luzerny tytuł miasta i rzeczypospolitej, mają zamienić na proste nazwisko: kanton Luzerny. Zgodzono się także, aby wakujące urzędy w wielkiej radzie były rozdawane nie tylko w dzień ś. Jana w zimie, ale także i w dzień tegoż świętego w lecie.

— W archiwum miasta Genui, znaleziono oryginalny list Krzysztofa Kolumba, pisany z Sewilli d. 2 kwietnia 1502 roku do magistratu miasta Genui. List ten przekonywa najdostateczniej, że Kolumb był Genuńczykiem.

WIDOWISKA W STOLICY

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Supplikant. Państwo Starszkiewiczowie. Stomiany człowiek.*

TEATR FRANCUZKI. — *Le célibataire et l'homme marié. France et Savoye.*